

СПРАВА «УСАЧЕНКО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF USACHENKO AND OTHERS v. UKRAINE)
(Заява № 69557/13)

Стислий виклад рішення від 25 квітня 2024 року

У цій справі заявники були учасниками дорожньо-транспортної пригоди, за фактом якої у липні 2003 року порушено кримінальну справу. Розгляд кримінальної справи здійснювався в судах, розташованих на території, де у квітні 2014 року почали діяти незаконні збройні формування, пов'язані з двома самопроголошеними утвореннями, відомими як «Донецька народна республіка» та «Луганська народна республіка». До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржились за пунктом 1 статті 2 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на тривале та неефективне розслідування дорожньо-транспортної пригоди, до якої не були причетні представники держави. Розглянувши скаргу заявників, Європейський суд наголосив, що не кожне розслідування обов'язково має бути успішним або дійти висновку, який співпадає з викладом подій скаржника, проте воно, у принципі, має бути здатним призвести до встановлення фактів справи, а якщо твердження виявляться правдивими – до встановлення та покарання винних осіб. Європейський суд зазначив, що у цій справі розслідування характеризувалися недоліками, такими як неодноразове повернення справи на додаткове розслідування й відсутність ретельності та оперативності, що підірвало здатність органів державної влади встановити обставини справи. Посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі розслідування не відповідало критерію ефективності, та констатував порушення процесуального аспекту пункту 1 статті 2 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Вирішує, що цивільна дружина третього заявника, пані Галина Циколенко, має *locus standi* у провадженні;
2. Оголошує заяву прийнятною;
3. Постановляє, що ця заява свідчить про порушення пункту 1 статті 2 Конвенції у зв'язку з непроведенням ефективного розслідування дорожньо-транспортної пригоди;
4. Постановляє, що: (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суму, зазначену в таблиці у додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток

(simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.